

Име

Държавно лесничество "Сливен", административна принадлежност РУГ - Сливен. Лесоустройствен проект 2002 година, ревизионен период 1991-2001.

Местонахождение

ДЛ "Сливен" е получило името си от град Сливен - административен център на област и община, където е установено и седалището му. Територията на лесничеството заема източните части на **Сливенска област** и граничи на север с ДЛ "Стара река", ДЛ "Кипилово" и ДЛ "Котел", на югоизток и юг с ДЛ "Ямбол", на юг и югозапад с ДЛ "Нова Загора" и на запад с ДЛ "Твърдица".

ДЛ "Сливен" обхваща горите върху част от територията на **община Сливен** с числящите се към него землища: град Сливен, град Кермен и селата Бинкос, Блатец, Бяла, Вълген, Гавраилово, Гергевец, Глуфишево, Глушник, Голям Чочовен, Горно Александрово, Градско, Драгоданово, Жельо войвода, Злати войвода, Ичера, Калояново, Ковачите, Крушаре, Малко Чочовен, Младово, Николаево, Новачево, Панаретовци, Раково, Речица, Самуилово, Селиминово, Сотиря, Старо село, Струпец, Тополчане, Трапоклово, Чинтулово.

Географско положение

ДЛ "Сливен" обхваща част от южните склонове на Централна и Източна Стара планина - планинските склонове на Хамзов дол, Чифлишка река, Магарешка река, река Колешница и други притоци на Асеновска река, на която е изграден язовир "Асеновец" - приток на река Тунджа, както и склоновете на река Луда Камчия в североизточната част на лесничеството и Сърнена Средна гора в Сливенското поле.

Територията на лесничеството представлява неправилен четириъгълник с размери: дължина в посока изток-запад 48,5 км и ширина в посока север-юг 24,3 км по въздушна права линия.

Релеф

Територията на ДЛ "Сливен" попада в три геоморфоложки района: Старопланински район, район на Сърнена Средна гора и равнинен район.

Старопланинският район има планински характер с подчертано вертикално разчленение (чувствителни разлики в надморските височини), обуславящи остри до заоблени била, със стръмни до много стръмни, на места урвести склонове. Теренът е силно пресечен, което се обуславя от добре развитата и гъста хидрографска мрежа.

Средногорският район на държавното лесничество има хълмисто-планински релеф. Обхваща масива главно между селата Струпец, Злати войвода и Старо село, и този в землището на село Николаево. Билата са с малка дължина, заоблени, склоновете им са с умерени наклони и незначителни превишения, които снижавайки се постепенно, завършват в работните земи.

Третият - **равнинен район** - е ясно очертан. Намира се на юг от стръмните склонове на Стара планина в Сливенското поле и е с едва забележими хълмисти възвишения. През него протича река Тунджа.

Разликите в надморските височини, в района на лесничеството, са големи. Най-високата точка е 1200 метра (подотдел 630 з), а най-ниската е 140 метра (отдел 442) - непосредствено до река Тунджа.

Превишението между най-ниската и най-високата точка е 1060 м, което създава условия за голямо растително разнообразие. Средната надморска височина на дървопроизводителната площ е 617,4 метра.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	388,6	0,9
полегато (5-10)	1182,9	2,7
наклонено (11-20)	11974,1	26,9
стръмно (21-30)	25121,3	56,5
мн.стръмно (над 31)	5791,0	13,0
Общо:	44457,9	100,0

Хидроложки условия

Хидрографската мрежа в района на ДЛ "Сливен" е гъста, на места с големи наклони на надлъжните профили и променлив воден режим. От горските масиви в Стара планина водят началото си реките **Луда Камчия, Беленска, Асеновска, Дивешка, Кобилищница, Колещница** и други.

Голямата и Малката река водят началото си от м. "Вратника" и след съединяването си образуват река **Луда Камчия**, която напуска лесничеството на изток от с. Ичера. В района на лесничеството реката приема като десен приток **Дивешка река**. Ляв приток на река Луда Камчия е **река Кобилищница**, служещата за граница с ДЛ "Котел", но тя се влива извън територията на лесничеството. Леглата на реките са слабо скалисти, с малък наклон и без падове. Бреговете са стръмни до полегати със сравнително постоянен воден дебит. Река Луда Камчия в средното и особено в долното си течение образува долина от плодородни обработваеми площи.

Беленска река протича западно от с. Бяла, след което напуска района на лесничеството. Нейните десни притоци са: Хамзов дол, който в горното си течение събира водите на Търничко дере; Арнаутски дол и Саса дере. Леглата са скалисти, но без прагове, със стръмни до полегати брегове. В долната си част (на север от с. Бинкос) Беленска река отново навлиза в територията на лесничеството и се влива в река Тунджа. Водният дебит е постоянен, но силно се влияе от сезоните.

Чифлишка река води началото си южно от главното било на Стара планина под м. "Дженеровото" и протича на юг до вливането си в язовир "Асеновец". Леглото е скалисто, със сравнително малко прагове. Бреговете в горната част са полегати до стръмни и са обрасли с букови формации. Средните части са много стръмни до урвести и оголени, а долните са стръмни до полегати и обрасли с дъбови формации. Има постоянен воден дебит, който е силно зависим от сезоните.

Магарешка река събира водите си на юг от централното било на Стара планина в м. "Бабина локва". Преди навлизането си в ПП "Сините камъни" приема Давидова река, която е граница между горскостопанските участъци "Раково" и "Сините камъни". Леглата на двете реки са каменисти без прагове, а бреговете им са полегати до стръмни, обрасли с дървесна растителност. Водният им дебит е постоянен, но силно променлив, с максимум през пролетта и минимум през лятно-есенния период.

Под язовир "Асеновец" протича **Асеновска река**, чието легло е каменливо и покрито с каменисти наноси (в долната част), със стръмни, на места урвести и оголени брегове. Най-големият ѝ десен приток е река **Колещница**, която има силно колеблив воден дебит, влияещ се от сезоните. Бреговете ѝ са стръмни, но обрасли с дървесно-храстова растителност, леглото ѝ е скалисто, без прагове. Водният дебит на Асеновска река е в пряка зависимост от водния баланс на язовир "Асеновец".

Сотирска река се характеризира със сравнително неголям водосборен басейн, но с гъста хидрографска мрежа. В южната си част протича в дълбоки скалисти брегове и легла, като непосредствено до работните земи, леглото е разширено и покрито с наносни материали.

Освен изброените водни течения в района на лесничеството има многобройни, но малки по размер долове, подхранващи горните течения на споменатите реки и обогатяващи хидрографската мрежа.

Общо взето водосборите на реките и техните притоци са много разчленени, което прави терена силно пресечен с различни типове горски месторастения и разнообразен микроклимат.

Характерни за всички водни течения са слабо изразените плоскостни ерозионни процеси и липсата на дълбочинна ерозия.

Геоложки строеж

Основните скали в района на ДЛ "Сливен" са образувани през различни геоложки ери. Ядрото на района е изградено от палеозойски скали и плутонични маси, а мантията от мезозойски пластовете, терциерни и кватернерни наслаги.

Мезозойските седименти, които следват над палеозойските, се състоят главно от варовити и глинести образувания, мергели и пясъчници. Най-голямо разпространение имат мергелите с примесени между тях въглищни пластовете.

Шистите са представени от глинести лиски, кристалинни и амфиболитови шисти, мраморни и варовити прослойки, по-рядко въглищни прослойки. Шистите също са сравнително широко разпространени в района на лесничейството.

По цялата територия на лесничейството са разпространени утаечни скали, представени от варовици и пясъчници.

Пясъците и чакълите изграждат речните тераси, основно по поречието на река Тунджа.

В района на лесничейството се срещат локално и конгломерати, разпространени на север от селата Бяла и Ковачите.

Климатични условия

Според климатичната класификация на Събев и Станев ("Климатични райони в България и техният климат", 1969), районът на ДЛ "Сливен" попада в **Европейско-континенталната климатична област, Преходно-континенталната климатична подобласт**. Тази подобласт от своя страна се разделя на два района:

Климатичен район на Източна Средна България, с дялове:

- Ниска част (поречието на река Тунджа)
- Средна част (100-350 м.н.в)
- Предпланините на Стара планина

Най-близката метеорологична станция за този климатичен район е Сливен - 226 м.н.в

Задбалкански нископланински климатичен район, с дялове:

- Западна и централна част (500-1000 м.н.в)
- Останалите части на лесничейството

Най-близката метеорологична станция за района е летовище "Сините камъни" - 1040 м.н.в.

Най-ниската средна месечна температура на въздуха е през месец януари, като за отделните райони е в границите от -2,0°C до 1,2°C, а най-високата е през месец юли и е в границите от 16,9°C до 23,2°C. Средната годишна температура варира в границите от 7,7°C до 12,4°C. Това характеризира зимата като сравнително мека, а лятото много горещо за ниските части и умерено горещо за останалите.

Особено значение има периодът, през който средната температура на въздуха се задържа устойчиво над 10,0°C, защото това е началният период на активна вегетация за дървесната растителност. За Равнинно-хълмистият и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори той е 210 дни (7 месеца), а за Подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела той е 156 дни (5,2 месеца).

Късните пролетни и ранните есенни мразове настъпват преди началото и след края на вегетационния период, което благоприятства развитието на дървесната растителност.

За преходно-континенталната климатична подобласт, в която попада лесничейството, сезонното разпределение на валежите е с пролетно-летен максимум и зимно-есенен минимум, което се и наблюдава. Годишната сума на валежите е 525-615 л/кв.м за ниските и 700-900 л/кв.м за високите части на лесничейството. Максималните суми на валежите за района на лесничейството са през периода май-юни, а минималните през периода февруари-март.

Засушаванията с продължителност над 10 дни са най-много през есента, следвани от тези през лятото.

Средната дата на първата снежна покривка за метеостанция "Сливен" е 24 декември, а последната - 28 февруари, или средната продължителност на дните със снежна покривка е 53 дни.

Преобладаващи годишни ветрове са северозападните, като най-голяма е активността им за периода ноември-февруари.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Климатичен район на Източна Средна България – средна част (100-350 м н.в.)	12,4	-20,0	40,8

Задбалкански нископланински климатичен район – западна и централна част (500-1000 м н.в.)	7,7	-15,5	31,0

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Климатичен район на Източна Средна България – средна част (100-350 м н.в.)	525-615	VI	VIII-IX
Задбалкански нископланински климатичен район – западна и централна част (500-1000 м н.в.)	700-900	VI	II-III

Почви

Почвите на територията на ДЛ “Сливен” са представени от следните типове и подтипове: алувиална, алувиално-делувиална, излужена канелена горска, кафява горска (светла, преходна и тъмна) и хумусно-карбонатна.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	314,4	0,8
алувиално-делувиална	2,0	-
канелена горска излужена	27633,0	62,1
кафява горска тъмна	5099,9	11,5
кафява горска преходна	10343,9	23,3
кафява горска светла	816,7	1,8
хумусно-карбонатна	221,0	0,5
Всичко:	44457,9	100,0

Върху по-голямата част от територията на ДЛ “Сливен” в миналото са действали активни ерозионни процеси, които са превърнали много терени в нелесопригодни площи, голини и скали. Силно изразени ерозионни процеси в момента няма, но има отделни водосбори и райони, в които продължават да действат линейната и плоскостната ерозия, главно на север от линията Бинкос - Сливен - Горно Александрово. Ерозионните процеси действат върху 4096,2 ха или 8,4% от общата площ на лесничейството (3708,2 ха залесена площ и 387,4 ха голи площи).

Растителност

Съгласно възприетото горскорастително райониране на България (Захариев и др., 1979), районът на ДЛ “Сливен” се намира в **Тракийската горскорастителна област**, подобласти Горна Тракия и Източна Стара планина. Съобразно надморската височина, която за територията на лесничейството варира от 150 до 1200 метра, горските масиви се разполагат в **Долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори**, заемащ 59,3% от територията на лесничейството и **Средния планински пояс на горите от бук и иглолистни** - 40,7%.

Крайречните и ниски части на лесничейството са в **Подпояса на крайречните и лонгозни гори** (0-700 м н.в.). Обликът на горите в тази част се дава от създадените тополови култури.

Ниските части, извън поречията на реките, са в **Подпояса на равнинно-хълмистите дъбови гори** (0-500 м н.в.). Естествената растителност в тези части се формира от издънкови чисти и смесени насаждения от благун, цер, зимен дъб, в състава на които участват още келяв габър, мъждряк, клен и други. По изкуствен път са създадени култури от черен бор, акация и други. На места в по-високите части на подпояса, на сенчести изложения, са създадени и култури от бял бор, но това е неправилно и трябва

да се избягва. В резултат на неправилния избор на дървесен вид са се увеличили заболяванията при тези култури (съхнене и други повреди).

В подпояса на хълмисто-предпланинските смесени широколистни гори (500-700 м.н.в) естествените насаждения са издънкови, чисти и смесени от зимен дъб, благун, бук, габър и цер, в състава на които участват клен, мъждрян, череша, явор, шестил, келяв габър и други. След реконструкция са създадени култури от бял и черен бор, в състава на които участват сребролистна липа, зелена дуглазка, европейска лиственица и други, както и издънки от ценни дървесни видове.

Районите с надморска височина от 700 до 1200 метра са в **Подпояса на нископланинските гори от горун, бук и ела**. Обликът на горите в тази част на лесничеството се дава от зимендъбови, букови и габъррови семенни и издънкови, чисти и смесени насаждения, в състава на които участват явор, череша, шестил, ясен, бряст и други. На типични букови месторастения са създадени култури от бял бор, смърч и зелена дуглазка, които в някои случаи са силно заглушени или изместени от естествената растителност. В последно време е залесявано с букови и яворови фиданки, но на бедни месторастения се работи основно с белия бор и смърча. В състава на последните се среща зелената дуглазка и издънки от естествената растителност.

Широко разпространени от храстите са глога, шипката, дряна, дървовидната хвойна и други.

*Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове*

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	2030,1	4,7	1122,4	2,6
Смърч	307,3	0,7	208,3	0,5
Черен бор	2411,9	5,5	4034,1	9,3
Ела	5,7	-	3,8	-
Бяла мура	0,6	-	0,6	-
Лиственица	9,5	-	9,4	-
Веймутов бор	1,2	-	1,1	-
Елдарски бор	2,5	-	2,5	-
Зелена дуглазка	142,0	0,3	124,5	0,3
Атласки кедър	7,7	-	220,6	0,5
Дървовидна хвойна	-	-	1,9	-
Бук	11665,9	26,8	12823,0	29,5
Червен дъб	3,5	-	12,1	-
Зимен дъб	4685,7	10,8	5425,9	12,5
Летен дъб	73,3	0,2	96,6	0,2
Благун	3244,3	7,5	4186,2	9,6
Цер	4122,2	9,5	3777,0	8,7
Габър	2619,6	6,0	1782,3	4,1
Бряст	23,3	0,1	23,0	0,1
Трепетлика	36,2	0,1	11,0	-
Явор	62,0	0,1	236,9	0,5
Бреза	65,4	0,2	48,0	0,1
Мъждрян	1193,3	2,7	685,0	1,6
Орех	85,4	0,2	78,0	0,2
Акация	224,4	0,5	289,1	0,7
Космат дъб	3265,7	7,5	2929,6	6,7
Келяв габър	6489,0	14,9	3735,9	8,6
Айлант	0,4	-	0,3	-
Бадем	27,1	0,1	27,2	0,1
Брекия	6,8	-	177,9	0,4
Върба	4,2	-	0,8	-
Гледичия	5,2	-	5,2	-
Джанка	0,5	-	0,7	-
Корков дъб	0,2	-	0,2	-
Елша	0,6	-	0,2	-
Ива	13,4	-	0,3	-
Клен	45,9	0,1	46,6	0,1
Круша	-	-	2,1	-
Леска	7,7	-	2,1	-
Турска леска	15,8	-	19,8	-

Едрolistна липа	13,0	-	15,7	-
Сребролистна липа	329,4	0,9	797,5	1,9
Люляк	1,3	-	1,8	-
Махалебка	7,0	-	20,3	-
Офика	0,1	-	0,2	-
Скоруша	-	-	6,2	-
Череша	11,8	-	193,6	0,5
Шестил	3,6	-	64,8	0,2
Планински ясен	7,9	-	30,4	0,1
Полски ясен	89,3	0,3	74,4	0,2
тп Bachelieri	1,7	-	0,3	-
тп I-214	68,3	0,2	89,3	0,3
тп R-16 Robusta	9,4	-	2,8	-
тп Vernirubens	2,0	-	3,6	-
Бяла топола	12,3	-	-	-
Пистация	19,7	0,1	19,7	-
ВСИЧКО	43482,3	100,0	43477,2	100,0

Характеристика на горския фонд

Площта на горския фонд на територията на държавно лесничество "Сливен" е 48776,0 ха. При сегашното устройство територията на ПП "Сините камъни" (10919,7 ха) е обединена в един проект с територията на лесничеството, макар че за територията на парка има отделен паркоустройствен проект. От площта на горския фонд 43482,3 ха (89,2%) е залесена, 975,6 ха (2,0%) е незалесена дървопроизводителна и 4318,1 ха (8,8%) - недървопроизводителна. От залесената площ 37259,2 ха (76,4%) са естествени насаждения и 6223,1 ха (12,8%) - култури.

По вид на собствеността разпределението е дадено в Таблица № 6.

Таблица № 6

Разпределение на площите по собственост

Собственост	Площ в ха	%
Държавна	36816,7	75,5
Общинска	7909,0	16,2
Частна	3129,1	6,4
Временно стопанисвани от общината	133,7	0,3
Религиозна	756,1	1,6
На други юридически лица	10,6	-
Съсобственост	20,8	-
ОБЩО:	48776,0	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	43482,3	89,2
Незалесена дървопроизводителна площ	975,6	2,0
Недървопроизводителна площ	4318,1	8,8
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	48776,0	100,0

Таблица № 8

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	6383,6 / 5820,0	13,1 / 13,4
Широколистни високоствъблени	12246,1 / 11578,5	25,1 / 26,6
За реконструкция	15296,6 / 12222,9	31,4 / 28,1
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	14552,6 / 13634,3	29,8 / 31,4
Нискоствъблени	297,1 / 226,6	0,6 / 0,5
ВСИЧКО:	48776,0 / 43482,3	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 9.

Таблица № 9

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	2970,0	2703,9	16716,2	14876,9	19686,2	17580,8
Защитни	2548,7	2353,1	14070,3	12738,6	16619,0	15091,7
Рекреационни	66,2	51,3	-	-	66,2	51,3
Защитени	695,5	611,5	10418,0	8919,9	11113,5	9531,4
Други	103,2	100,2	1187,9	1126,9	1291,1	1227,1
Общо ЗРЗТ	3413,6	3116,1	25676,2	22785,4	29089,8	25901,5
Общо ДСФ+ЗРЗТ	6383,6	5820,0	42392,4	37662,3	48776,0	43482,3
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	6383,6	5820,0	42392,4	37662,3	48776,0	43482,3

По лесоустройствен проект за периода 1991-2001 година е предвидено общо ползване в размер на 488620 куб.м с клони (средно годишно 44420 куб.м), от което 23520 куб.м годишно от главни сечи и 20900 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 451429 куб.м (средно годишно 41039 куб.м) или 98,3% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 269454 куб.м (ср. год. 24496 куб.м) или 107,3%, а от отгледни и санитарни сечи 181975 куб.м (ср. год. 16543 куб.м) или 83,3% от предвиденото. Отсечени са още 10288 куб.м (средно годишно 935 куб.м) от случайни сечи. Настоящото лесоустройство предвижда средногодишен добив от ... куб.м без клони (при ... куб.м по ЛУП от ... г.) – ... куб.м добив от главни сечи, сеч на надлесни дървета и реконструкция и ... куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на горите на територията на ДЛ "Сливен" е сравнително добро. Повреди са констатирани върху 686,1 ха или 1,6% от залесената площ на лесничеството.

Най-големи, значими по площ, са повредите от **суховършия**. Общо са засегнати 1055,8 ха насаждения и култури, в това число зимен дъб - 732,3 ха; космат дъб - 80,2 ха; бял бор - 38,6 ха; черен бор - 31,3 ха и други. Следват повредите от **гниене** – общо 569,8 ха, в това число бук - 548,6 ха и други.

На територията на лесничеството, особено в по-горните райони, падат ранни есенни и късни пролетни мокри снегове, които през отделните години нанасят повреди (**снеголом**, **снеговал**) на иглолистните култури.

Масови заболявания от **гъби** и нападения от **насекомни вредители** през по-голямата част от ревизионния период не са констатирани. На територията на лесничеството са регистрирани единични нападения от златозлатка по иглолистни и широколистни гори и храсти покрай просеки и пътища, както и от гъботворка в дъбовите гори в долния район. От стопанско значение за района на лесничеството са и следните насекомни вредители: за иглолистните - борова процесия, летораслозавивачка; за широколистните - гъботворка, педомерка и листоврътка.

Общият брой на **пожарите** е 43, като 18 броя от тях са през 2000 година - най-сухата и гореща година през десетилетието. През изтеклия ревизионен период са отчетани ежегодно от 1 до 8 броя пожари, с изключение на 1991 и 1992 години. От пожари са засегнати 93,9 ха гори.

Допуснати са значителни нарушения от незаконна сеч - 3542 броя. Най-голямо количество дървесна маса е отсечена през 1993 г. (816,3 куб.м) и 2000 г. (785,9 куб.м). Не е малък и броят на нарушенията от незаконна паша - 438, особено през 1994 г. - 85 броя и 1993 г - 80 броя.

Незаконно заграбена и обработена площ за десетилетието е регистрирана 23 пъти върху обща площ от 2911 кв.м.

Хванати са общо 131 браконiere при лов на дивеч и са регистрирани незаконно убити 1 елен, 8 сърни, 11 диви свине, 4 заека и 4 диви патици.

Отчетени са 202 броя нарушения от незаконен риболов.

Странични ползвания

Таблица № 10

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1991-2001) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (2002-2011) средногодишно
Паша - площ	хектари	11752,0	17521,0	
Едър добитък	брой	7874	1332	
Дребен добитък	брой	47009	37832	
Сено	тона	-	34	
Горски плодове	тона	30	-	
Билки	тона	50	5	
Гъби	тона	2	-	

Лечебни растения

Изключително разнообразните климатични и теренни условия на територията на община Сливен обуславят наличието на над 150 вида лечебни растения и гъби.

Поставени под **забранителен режим** за събиране със стопански цели от естествени находища са: диланка, медицинска ружа, балканска пищялка, пролетен горицвет, багривно подрумиче, исландски лишей, мечо грозде, копитник, изтравниче, бял оман, бодлив залист, салеп.

Под **специален режим** на опазване и ползване са поставени: жълто прозорче, решетка, лечебна иглика, лудо биле, лечебен ранилист, елшовиден зърнастец, лазаркиня.

От останалите видове, които са със **свободен режим**, бихме могли да посочим: бял равнец, гръмотрън, синя метличина, чобанка, поветица, горска пищялка, троскот, репей, пача трева, босилек, великденче, калина, глухарче, жаблек, жълт кантарион, жълт равнец, върбинка, жълта комунига, змийско мляко, два вида изсипливче, мащерка, овчарска торбичка, пелин, чубрица, риган, живениче, татул, синя жлъчка, маточина, червено и бяло подъбиче, лайка, полски хвоц, еньовче, лопен, черен бъз, бъзак, кукувича прежда, едролитна, сребролистна и дребнолистна липа, поточарка, горска ягода, малина, къпина, широколист и теснолист живовляк, коприва, мента, орех, подбел, смрадлика, пчелинок, шипка, синя хвойна, козя брада, червен глог, трицветна теменуга, трънка, левурда, черна елша, резене, багривно подрумиче, дъб, чемерика, мъждрян, бяла бреза, врабчови чревца, чувен, огниче, повет, дрян, очанка, смиярник, зайча сянка, парички, кървавиче, леска, червен кантарион, наумка, вълнест напръстник, боянка, ветрогон, брястолистно орехче, ливадно орехче, бударица, бучиниш, багривна жълтуга, обикновен кръвен и зловонен здравец, градско омайниче, бръшлян, рунянка, блян, луличка, дяволска уста, полска белоочица, лечебно птиче просо, гингер, драка, пипериче, мехунка, голяма телчарка, сладка папрат, трепетлика, горско прозорче, пълзящо прозорче, орлова папрат, жълтурче, лечебна медуница, зърника, златовръх, ракета, бяла върба, дебриянка, горски енчец, лечебно сапуниче, офика, брей, вратига, лепка, пирей, бял имел, ралица, рунянка.

От **гъбите** със стопанско значение значително разпространение имат челядинка, манатарка, пачи крак, масловка и рижика.

В този списък не са включени защитените по Закона за защита на природата растения и някои други по-рядко използвани видове.

Освен за цитираните видове, за които има сигурни данни, че са установени в общината, **изцяло забранени за събиране** от естествени находища са още: волски език, лечебен исоп, едрочветна какула, катраника, момина сълза, бял оман, жълт мак (жълта папаронка), сантонинов пелин, бял риган, бухалковиден плаун, жълт смил, червена хвойна, обикновен плаун, цистозира.

Защитени територии

На територията на ДЛ "Сливен" са обявени следните защитени природни обекти:

Природен парк "Сините камъни", обявен със заповед № 893/28.11.1980 г. и заповед № 410/07.05.1982 г. на КОПС и разширен със заповед № 763/05.08.2002 г. на МОСВ, с обща площ 10919,7 ха, от която 9340,8 ха залесена и 1578,9 ха незалесена.

Природна забележителност “Халката”, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, с незалесена площ 1,0 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.

Природна забележителност “Змееви дупки”, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, с незалесена площ 0,7 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.

Природна забележителност “Песченик”, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, с незалесена площ 1,4 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.

Природна забележителност “Бъчвата”, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, с незалесена площ 0,8 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.

Природна забележителност “Хайдушка”, обявена със заповед № 1422/24.06.1969 г. на МГГП, със залесена площ 0,9 ха. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.

Защитена местност “Божура”, обявена като историческо място със заповед № 257/25.02.1969 г. на МГГП и прекатегоризирана в защитена местност със заповед № 997/21.10.2002 г. на МОСВ, с обща площ 250,5 ха, от която 245,5 ха залесена и 5,0 ха незалесена. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.

Резерват “Кутелка” – с обща площ 709,2 ха, стопанисва се от МОСВ. Намира в границите на ПП “Сините камъни”.

Природна забележителност “Долна мааза”, обявена със заповед № 995/21.06.1971 г. на МГГП, със залесена площ 4,7 ха.

Защитена местност “Агликина поляна”, обявена като историческо място със заповед № 257/25.02.1969 г. на МГГП и прекатегоризирана в защитена местност със заповед № 997/21.10.2002 г. на МОСВ, с обща площ 120,6 ха, от която 119,7 ха залесена и 0,9 ха незалесена.

Защитена местност “Хайдут дере”, обявена като историческо място със заповед № 257/25.02.1969 г. на МГГП и прекатегоризирана в защитена местност със заповед № 997/21.10.2002 г. на МОСВ, с обща площ 27,5 ха, от която 25,2 ха залесена и 2,3 ха незалесена.

Защитена местност “Железни врата”, обявена като историческо място със заповед № 257/25.02.1969 г. на МГГП и прекатегоризирана в защитена местност със заповед № 997/21.10.2002 г. на МОСВ, с обща площ 41,0 ха, цялата залесена.